

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **I. A.**
státní příslušnost: Pákistánská islámská republika
t. č. pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty 234, 739 21 Vyšní Lhoty
zastoupený advokátem Mgr. Markem Hučíkem
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č. j. MV-35872-2/OAM-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu dne 17. 1. 2022. Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2022, č. j. OAM-51/ZA-ZA11_HA13-2022, rozhodl žalovaný tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, 13, 14, 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.
2. Druhou žádost o mezinárodní ochranu podal žalobce dne 13. 7. 2022. Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 9. 2022, č. j. OAM-675/ZA-ZA11-HA13-2022, rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Toto rozhodnutí potvrdil Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 16. 12. 2022, č. j. 18 Az 25/2022-27.
3. Třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 16. 3. 2023. Žalovaný usnesením ze dne 21. 3. 2023, č. j. MV-53313-3/OAM-2023, řízení zastavil podle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Žalobu proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 8. 8. 2023, č. j. 18 Az 16/2023-67, zamítl.
4. Čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 26. 2. 2024. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 3. 2024, č. j. MV-35872-2/OAM-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 7. 3. 2024, rozhodl o žádosti žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, že řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil.
5. Součástí správního spisu je mj. žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 26. 2. 2024 neobsahující žádné důvody, podepsaná informace pro žadatele, kteří žádají opakovaně o mezinárodní ochranu, Pákistán, Informace OAMP, 5. května 2023, Bezpečnostní a politická situace v zemi, a Pákistán, Informace MZV ČR, č. j. 113245/2023-MZV/LPTP ze dne 13. června 2023, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti. Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 14. 6. 2023
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádné nové skutečnosti ani nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu. Po vyhodnocení do spisu založených podkladů žalovaný dospěl k závěru, že v Pákistánu nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné zásadní změně v politické či bezpečnostní situaci, která by mohla mít vliv na posouzení jeho žádosti. Žalovaný neshledal takové skutečnosti nebo okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, případně mu hrozila újma podle § 14a téhož zákona. Již v předchozích žádostech byl náboženský problém žalobce několikrát obsírně řešen. Stejně tak žalovaný řešil i partnerský vztah žalobce. V mezidobí nedošlo v Pákistánu k žádným překotným událostem a situace je v této zemi dlouhodobě neměnná. Navrátilci do Pákistánu z dlouhodobého pobytu v zahraničí ve své vlasti nečelí žádným adresným problémům – jak dokládá informace Ministerstva zahraničních věcí. Země není ve válečném stavu a armáda nad územím udržuje plnou kontrolu, ačkoli se potýká s množstvím teroristických skupin, operujících zejména ze sousedního Afghánistánu.

Žalovaný neshledal důvod, proč by konkrétně žalobce měl být po návratu do vlasti pro následován nebo by mu měla hrozit vážná újma.

II. Žaloba

7. Žalobce namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal se skutkovým stavem, nezohlednil argumentaci žalobce a nezdůvodnil, proč neshledává jeho argumenty za relevantní.
8. Žalovaný se nezabýval žalobcovým tvrzením o jeho pronásledování v Pákistánské islámské republice pro jeho náboženskou příslušnost ke skupině Ahmadi, která je dle Pokynů UNHCR pro posuzování potřeb mezinárodní ochrany příslušníků náboženských menšin z Pákistánu, HCR/EG/PAK/17/01 vyhodnocena jako velmi ohrožená. Příslušníci této náboženské menšiny jsou v Pákistánu diskriminováni, čelí pronásledování ze strany státního aparátu a mají značně omezená občanská i politická práva. Příslušníci této skupiny pak čelí řadě omezení i v běžném občanském životě zejména vzhledem k tomu, že informace o jejich náboženské příslušnosti jsou zaznamenány i v jejich občanských průkazech a cestovních pasech. Přestože žalovaný tvrdí, že situace náboženské skupiny Ahmadi se v Pákistánu nijak nevyvíjí, žalobce má informace prokazující, že opak je pravdou a postavení skupiny Ahmadi má zhoršující se trend. Příslušníkům této náboženské skupiny hrozí pronásledování, neustále jsou vystavováni nebezpečným útokům a v krajním případě jsou prakticky denně ohrožováni rizikem smrti. Z nedávného článku Al-Jazeera, zveřejněného dne 27. 9. 2023 se podává, že jen v roce 2023 (resp. do zveřejnění článku) došlo k nejméně 34 útokům na náboženská místa Ahmadi. Rovněž organizace Human Rights Commission of Pakistan na svém účtu na sociální síti X opakovaně upozorňuje na velmi znepokojivou situaci v zemi týkající se represí ve vztahu ke členům skupiny Ahmadi. Žalobce se proto zcela důvodně obává o svůj život, pokud bude nucen vrátit se do země původu a bude tak vystaven hrozcímu nebezpečí. Státní orgány opakovaně selhávají či se úmyslně nezabývají ochranou před násilnostmi páchanými na skupině Ahmadů, kteří jsou terčem častých útoků od sunnitských muslimů. Samotná příslušnost k této náboženské skupině tedy znamená velké nebezpečí pro život a zdraví jejich příslušníků, a to jak ze strany pákistánských občanů, tak i ze strany samotného státu. Žalobci bylo vydáno osvědčení o příslušnosti k náboženské skupině Ahmadi, přičemž je jeho příslušnost k této náboženské skupině zřejmá i státu. Při pouhém vstupu žalobce zpět do Pákistánu tak hrozí, že by byl žalobce okamžitě zadržen a nespravedlivě souzen a trestán za své náboženské vyznání. Nelze ani vyloučit, že by mu mohl být uložen trest smrti, a to zejména vzhledem k výše uvedeným důvodům, které také UNHCR uvádí. V těchto pokynech dále UNHCR doporučuje, aby příslušníkům této náboženské skupiny byla udělována mezinárodní ochrana.
9. Žalovaný napadené rozhodnutí zdůvodnil pouze tak, že žádosti žalobce nevyhovuje, protože se jedná o opakovanou žádost žalobce a žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti. Žalobce ve všech svých podaných žádostech o udělení mezinárodní ochrany uváděl výše zmíněné náboženské důvody, ovšem správní orgán se jimi nikdy meritorně nezabýval. Tvrzení správního orgánu, že žalobce svou žádost nikdy řádně nezdůvodnil, se tak nezakládají na pravdě.
10. Správní orgán dále také nevzal v potaz, že žalobce již byl ve své zemi z důvodu svého náboženského vyznání trestně stíhán, což osvědčuje i zpráva ze dne 28. 5. 2021. Žalobce má tedy již ve svém trestním rejstříku záznam o tomto „trestném činu“, a tak se důvodně obává,

že v případě, že by se do své vlasti navrátil, bude okamžitě zadržen policejním orgánem a znovu stíhán pro tento trestný čin, kdy mu může být uložen trest smrti.

11. Žalobce dále namítal, že žalovaný postupoval při vyhodnocení žádosti o udělení mezinárodní ochrany zcela svévolně a nepodloženě, když nesplnil svou zákonnou povinnost řádně důvody žádosti přezkoumat. Byť se jedná o stejné důvody, které žalobce již v předchozích žádostech uplatňoval, je povinností správního orgánu tyto skutečnosti posoudit s ohledem na aktuální situaci v zemi, což správní orgán neučinil. Zjevně tak zkrátil žalobce na svých právech.
12. Správní orgán neprovedl žádné dokazování, nevyžádal si aktualizované podklady pro vyhodnocení bezpečnostní situace v zemi, a nedostál tak svým povinností na řádné zhodnocení skutkového stavu.
13. Žalovaný pochybil při zjišťování skutečností důležitých pro rozhodnutí ve věci. Žalobce má za to, že hrozba trestu smrti za náboženské projevy zakládá ospravedlnitelné obavy z vážné újmy, která by mohla žalobci vzniknout. Oprávněné jsou rovněž i jeho obavy z pronásledování, čímž je naplněna definice uprchlíka dle Úmluvy o právním postavení uprchlíků. Odůvodněný strach z pronásledování z důvodu náboženství může být podle Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí ze dne 29. 8. 2019, č. j. 9 Azs 39/2019-77) shledán i v případě příslušníka určitého náboženského společenství, který v minulosti nebyl vystaven žádnému konkrétnímu aktu pronásledování, pokud bude v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že už z důvodu jeho členství je přiměřeně pravděpodobné, že by pronásledování z tohoto důvodu byl v budoucnu vystaven.
14. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl žádné nové skutečnosti ani nepoukázal na změnu okolností jeho případu. Žalovaný si opatřil ve správním řízení podklady, podle kterých v Pákistánu nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žalobcova žádost o mezinárodní ochranu, k žádné zásadní změně v politické či bezpečnostní situaci, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Z podkladů ve spise nevyplývalo, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování podle § 12 zákona o azylu či že by mu mohla hrozit vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Již v předchozích řízeních se žalovaný podobně zabýval náboženskými problémy žalobce v zemi původu, partnerskými vazbami. Nově posoudil, zda by byl žalobce ohrožen po návratu do vlasti a zkoumal změnu situace v Pákistánu.
16. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, sp. zn. 9 Azs 185/2017, podle kterého se na rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nekladou takové nároky jako na rozhodnutí o první opakované žádosti.
17. Žalovaný dále ve vyjádření k žalobě informoval krajský soud o průběhu vyhošťovacího řízení, že je žalobce zařazen v evidenci nežádoucích osob ENO od 22. 3. 2022 do 20. 1. 2025 a že mu byl vystaven příkaz k vycestování.
18. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

19. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) v souladu s § 32 odst. 9 zákona o azylu.
20. Krajský soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalobce i žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasili a soud takový postup nepovažoval za nezbytný.
21. Mezi stranami nebylo sporné, že v nyní posuzované věci jde o tzv. další opakovanou žádost podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Podle uvedeného ustanovení se pro účely tohoto zákona další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní. Ze správního spisu se podává, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu již počtvrté.
22. Zákon o azylu rozlišuje mezi opakovanou žádost, tj. první z opakovaných žádostí, a dalšími opakovanými žádostmi od 18. 12. 2015. Při posuzování všech opakovaných žádostí se ovšem žalovaný zabývá stejnou otázkou, a to, zda nenastaly nové skutečnosti nebo zjištění, které by mohly vést k udělení mezinárodní ochrany. Důvod rozlišování mezi první a další opakovanou žádostí tedy není v okruhu věcných problémů, které se při rozhodování o nich řeší. Spočívá v tom, že cizinci nadále nesvědčí postavení žadatele o mezinárodní ochranu ani práva a oprávnění s tím spojená.
23. Žalovaný své rozhodnutí o zastavení řízení opřel o § 11a odst. 3 zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
24. Předmětem nynějšího řízení tak je otázka, zda se lze s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona důvodně domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma. Soud se proto může v takovém řízení zabývat pouze tím, zda žalobcem uvedené skutečnosti představují nové skutečnosti, které nebyly řešeny v předchozích řízeních a zda jsou vůbec takového charakteru, že by se mohlo jednat o podstatnou změnu okolností se vztahem k pronásledování nebo hrozbě vážné újmy osob žadatelů, tedy zda jsou ve vztahu k další opakované žádosti o azyl vůbec relevantní (viz např. usnesení NSS ze dne 22. 8. 2019, č. j. 3 Azs 17/2019 90). Jinými slovy, soud může v nynějším řízení pouze posoudit, zda byla další opakovaná žádost žalobce přípustná, nemůže ji zkoumat věcně.
25. U rozhodnutí o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu krajský soud musí zkoumat, zda obsahuje zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, a současně že 2) nedošlo k takové zásadní změně

situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38).

26. Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl nové skutečnosti. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce vyplnil žádost, aniž by sdělil jakékoli důvody pro její podání. Součástí spisu je podrobné a žalobcem podepsané poučení o tom, kdy a jak má možnost sdělit důvody žádosti, a o tom, jak funguje řízení o další opakované žádosti (mimo jiné informace, že nebude probíhat pohovor). Žalovaný umožnil žalobci v souladu se zákonem sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně, této možnosti však žalobce nevyužil.
27. V případě dalších opakovaných žádostí je proto nutné především posoudit, zda cizinec oproti předchozím žádostem uvedl nějaké nové skutečnosti či poukázal na podstatnou změnu okolností. Pokud žádné takové skutečnosti neuvedl, žalovaný je nemusí posuzovat znovu z hlediska možného udělení mezinárodní ochrany (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 Azs 175/2017-26).
28. V nyní posuzované věci žalobce neuvedl ve správním řízení skutečnosti vůbec žádné. Pokud žalobce neuvedl žádné důvody své další opakované žádosti, nemůže tuto pasivitu napravovat až v žalobě. Žalobce v žalobě tvrdil, že žalovaný nezohlednil argumentaci žalobce. Krajskému soudu po prostudování správního spisu a čtvrté žádosti o mezinárodní ochrany není jasné, o jakou argumentaci by se mělo jednat, protože žádost žádné, byť jen obecné, zdůvodnění neobsahuje.
29. V této souvislosti je třeba odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, která vychází z toho, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel a z obsahu jeho žádosti se pak v následujících fázích vychází, správní orgán zjišťuje skutkový stav v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí právě z žadatelovy žádosti, respektive z dalších jím uváděných tvrzení (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, nebo ze dne 2. 6. 2020, č. j. 10 Azs 448/2019-34). Žadatel je tím, kdo v řízení ve věci mezinárodní ochrany nese břemeno tvrzení a jeho žádost je posuzována z hlediska skutečností, které označí jako důvody k jejímu podání (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2 Azs 272/2016-47, ze dne 16. 1. 2019, č. j. 8 Azs 239/2018-39, nebo rozsudky ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 Azs 214/2016-32, či ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65). Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení konkrétního žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a proč. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2016, č. j. 7 Azs 78/2016-23, nebo již citované usnesení č. j. 8 Azs 239/2018-39).
30. V souvislosti se žalobními námitkami je třeba poznamenat, že příslušností žalobce k náboženské skupině Ahmadi se jak žalovaný, tak soudy zabývaly v předchozích řízeních (např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 8. 2023, č. j. 18 Az 16/2023-63, bod 40, 45).
31. Krajský soud se proto při přezkumu správnosti postupu žalovaného podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zabýval jen tím, co stěžovatel tvrdil ve své žádosti (srov. např. usnesení

Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 175/2017-26). V posuzované věci však žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádné důvody, žalovaný proto nepochybil, pokud v napadeném rozhodnutí popsal důvody uvedené v předchozích žádostech a popsal, že žalobce v další opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti ani nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu. Uvedenému odůvodnění nelze s ohledem na absenci jakýchkoli důvodů žádosti nic vytknout.

32. Krajský soud se proto dále zabýval tím, zda žalovaný v napadeném rozhodnutí zkoumal, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Krajský soud zjistil, že si pro účely vypracování napadeného rozhodnutí žalovaný vyžádal dokumenty Ministerstva Vnitra: Pákistán, Informace OAMP, 5. května 2023, Bezpečnostní a politická situace v zemi, a Pákistán, Informace MZV ČR, č. j. 113245/2023-MZV/LPTP ze dne 13. června 2023, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti. Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 14. 6. 2023. Shromážděné informace o zemi původu žalobce jsou aktuální (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č. j. 45 Az 21/2016-55, č. 3714/2018 Sb. NSS), a proto lze potvrdit závěr žalovaného, že od okamžiku posledního meritorního posouzení žádosti žalobce nedošlo v zemi jeho původu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 3 zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona. Ostatně ani sám žalobce žádné takové změny neuváděl. O možnosti návratu učinil žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumatelnou úvahu, vysvětlil, z jakých důvodů považuje za možné návrat žalobce do vlasti.
33. K navrženým důkazům krajský soud uvádí, že jak je mu známo z úřední činnosti, shodné důkazy předložil žalobce již v předchozím řízení u krajského soudu ve věci sp. zn. 18 Az 16/2023, týkajícím se třetí žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto důkazy měly prokazovat, že byl žalobce příslušníkem náboženské skupiny Ahmadi a že byl ve vlasti trestně stíhán. S oběma důkazy se krajský soud vypořádal již v rozsudku ze dne 8. 8. 2023, č. j. 18 Az 16/2023-63, a vztahovaly se k důvodům předchozích žádostí o mezinárodní ochranu. Nelze je tedy považovat za nové skutečnosti, které by u čtvrté žádosti měly být relevantní, navíc, když jimi žalobce neargumentoval ve správním řízení, ale teprve v žalobě. Z uvedených důvodů krajský soud navrhané důkazy neprovedl.

V. Závěr a náklady řízení

34. Smyslem a účelem možnosti podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit během předchozích pravomocně skončených řízení. To však nebyl případ žalobce, který na jakoukoli argumentaci v žádosti o mezinárodní ochranu rezignoval. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně zabýval tím, zda žalobce v další opakované žádosti uvedl nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, a současně tím, zda došlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Lze tak uzavřít, že podmínky pro postup podle § 11a odst. 3 zákona o azylu byly naplněny a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil.

35. Soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 21. května 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně